

ת"פ 43314/01/16 - מדינת ישראל נגד גד בן הרוש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 43314-01-16 מדינת ישראל נ' בן הרוש
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גד בן הרוש

הנאשם

הכרעת דין

האישום והתשובה לאישום

1. הנאשם מואשם בעבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977, ובעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לאותו החוק. על פי המיוחס בכתב האישום, בשעות הלילה של יום 4.7.14 התקבלו מספר תלונות במוקד משטרת בית שמש בגין רעש והמולה שבקעו מביתו של הנאשם ברח' המשלט בעיר. עקב כך ובמסגרת עבודתם, הגיעו למקום השוטר ב' ל' והמתנדב א ח, ופגשו בכניסה לבית את הנאשם כשהוא אוחז בידו כוס פלסטיק ובה משקה שקוף. השוטר ב' שאל הנאשם מהיכן הוא ומה הוא שותה, ובתגובה לכך הנאשם אמר לב' באגרסיביות "מה הבעיה שלך? תעוף מפה". ב' הריח שמדובר במשקה אלכוהולי והבחין כי הנאשם שתוי, וביקש מהנאשם לשפוך את המשקה שבידו והחל להושיט את ידו במטרה לקחת ממנו את כוס המשקה. בשלב זה דחף הנאשם את ב' בחזה בשתי ידיו, ולאחר שעלה בידו של ב' לשפוך את המשקה מהכוס, הכה הנאשם באמצעות ידו בידו של ב'. ב' הודיע לנאשם שהוא עצור בגין תקיפת שוטר וניסה ביחד עם א' להובילו לניידת המשטרה. הנאשם החל להתנגד, משך את ידיו מהשוטרים והחל לצרוח "אמא אמא". תוך שניות ספורות הגיעו מתוך ביתו של הנאשם אמו של הנאשם ועוד כ- 15-20 צעירים אחרים שצעקו על השוטר וקיללו אותם, נצמדו אל השוטרים בצורה מאיימת בסמוך לניידת המשטרה כך שב' לא הצליח לנוע בחופשיות. הצעירים משכו את הנאשם על מנת לשחררו מאחיזתם של השוטרים וניסו למלט את הנאשם מידיהם בעודו מצוי בחלקו בתוך ניידת המשטרה. בינתיים הצליח א' לאזוק את הנאשם. בשלב זה הנאשם נשך את ב' בידו השמאלית, ניסה לנגוח בו באמצעות ראשו מספר פעמים וירק בפניו של א'. כתוצאה מכך השוטרים איבדו אחיזה בנאשם. ב' איים על הנוכחים שיתרחקו או שירסס אותם בגז פלפל. הנאשם בעט באשכיו של ב', אשר לחץ על לחצן המצוקה בניידת המשטרה וריסס בגז פלפל את הנוכחים. הן השוטרים והן הנאשם וחלק מהאחרים נפגעו מגז הפלפל. הנאשם ניצל את ההמולה ונמלט לכיוון ביתו בעודו אזוק בשתי ידיו. למקום הגיע כח תגבור והשוטרים שהגיעו ביקשו מבני המשפחה להוציא את הנאשם החוצה. כשאלה מיאנו, נכנסו שניים מהשוטרים לחפשו ברחבי הבית, ולבסוף שוטר

אחר מצא את הנאשם מסתתר בחצר ביתו והוביל אותו בחזרה לניידת המשטרה. הנאשם המשיך להתנגד למעצרו, בעוד האחרים ממשיכים לצעוק ולקלל את שוטרי התגבור. הנאשם ניסה למנוע את סגירת דלת הניידת באמצעות רגליו ותוך שימוש בכוח עד שלבסוף עלה בידי שוטרי התגבור להכניסו לניידת.

2. תשובת הנאשם לאישום ניתנה ביום 11.7.16. הנאשם אישר נוכחות במקום במסגרת מסיבת יום הולדת של אחותו. נטען כי הנאשם עמד ממש בכניסה לחצר כשהגיעו השוטרים והחזיק כוס פלסטיק ובה משקה שקוף. ב' אמר לנאשם לשפוך את השתייה והנאשם רצה לשתות את מה שנשאר, אז ב' דחף לנאשם את הכוס לתוך הפנים. התחילה המולה שבמסגרתה הנאשם ראה את אמו צועקת ובוכה, ובשלב מסוים שהוא לא זוכר, אזקו אותו. נטען שלא הייתה עילה לבקש ממנו לשפוך את המשקה, לא הייתה עילה לעיכוב ולא הייתה אף עילה למעצרו של הנאשם. הוא נאזק בצורה שהכאיבה לו ונגרר לניידת. הגיעו הרבה אנשים מתוך המסיבה, הנאשם קרא לאמו מתוך פחד ובהלה והאנשים ניסו למשוך אותו. בניידת הנאשם התקשה לנשום כי סובל מקשיי נשימה, והוא ביקש מספר פעמים שיפתחו את החלון עד שפתחו אותו. במהלך הדברים הנאשם רץ הביתה כי היה ריסוס של גז גם על פניו והוא חש שלא בטוב וביקש לשים חלב על פניו כדי להקל על הצריבה. הוא הוכנס שוב לניידת. ב' קילל אותו ונתן לו סטירה. הנאשם שאל אותו מדוע וב' דחף אותו לפינה ואמר לו שיהיה בשקט עד שהוא יאמר לו אחרת.

הראיות

3. מטעם המאשימה העידו המתנדב א ח (להלן: "א"), ב' ל' (להלן: "ב'"), השוטרים סאלח אל דין חאג' יחיא (להלן: "סאלח") ודני מושקוביץ' (להלן: "דני") והוגשו הודעתו של הנאשם במשטרה, דו"ח פעולה שערך ב' ל' והודעה שמסר, הודעתו של השוטר ארן אליהו, תמונות של ב' ל', הקלטת ותמליל השיחות שנעשו באותו הערב למוקד המשטרה ביחס לתלונות הרעש מביתו של הנאשם. מטעם ההגנה העידו הנאשם עצמו ואמו והוגשו פקודת המטה הארצי 12.01.09 סמכות תפיסה והשמדה של משקה משכר, דו"ח הפעולה וההודעה שערך השוטר דני מושקוביץ'.

4. מתוך תמליל השיחות שהתקבלו במוקד 100 ביחס לאירוע (ת/4) עולה כי בערב האירוע היו חמש שיחות של תושבים שהתלוננו על כך שמהמסיבה שנערכה בביתו של הנאשם עולה רעש חזק מאד המטריד את המנוחה, ושתי שיחות של תושבים שהתקשרו בעקבות השימוש שעשה ב' בגז פלפל.

5. א', ששירת בעת האירוע כמתנדב סיור במשטרת בית שמש, תיאר כי התלווה לב' בעקבות קריאה על הפרעת מנוחה. הוא הבחין ברחוב בקבוצת נערים שנראו לו שיכורים, שתו אלקוהול, דיברו בצורה קולנית, צחקו ועשו תנועות גוף שהן בלתי סבירות לאנשים פיכחים. הם ניגשו לנאשם, וב' שאל את הנאשם מה יש לו בכוס. הנאשם אמר לב' "זה לא עניינך". ב' ביקש מהנאשם לשפוך את האלקוהול כי אסור לשתות ברחוב לאחר השעה 21:00 ובמקום לשפוך את האלקוהול לצד הנאשם שפך אותו על ב'. ב' הודיע לנאשם כי הוא עצור וביקש מא' לאזק את הנאשם באזיקי ידיים. הוא אזק את הנאשם, שביקש מחבריו לקרוא לאמו, התנגד למעצר בכך שמשך את השוטרים לכיוון הבית בשעה שהם ניסו להוביל אותו לניידת. הוא וב' לקחו את הנאשם לניידת המשטרה תוך כדי

שהנאשם התנגד. ב' נכנס עם הנאשם לתוך הניידת בניסיון להושיב ולחגור אותו, ואמא של הנאשם ניגשה אליהם, ביקשה מהם לשחררו וניסתה להיכנס בינו לבין ב' כדי להוציא את הנאשם. הנאשם ירק עליו ונשך את ב'. בהמשך הבהיר העד, כי הוא עצמו לא ראה את הנשיכה אך שמע את ב' צועק כי הנאשם נשך אותו ולאחר מכן ראה סימני נשיכה על זרועו של ב'. עוד הבהיר, כי לא ראה את רגע יציאת הרוק מפיו של הנאשם אך הרגיש את היריקה על פניו. תוך כדי התרחשות זו הגיעו חברים של הנאשם למקום, התגודדו סביבו וסביב ב', ואיימו כי יפגעו בהם. ב' יצא מהניידת כדי לנסות ולהרחיק את האנשים ואז הנאשם בעט במפשעתו של ב', אם כי העד לא ראה את הבעיטה אלא שמע את צעקתו של ב'. ב' הזהיר את האנשים שאם לא יתפזרו הוא יאלץ להשתמש בגז פלפל ואז השפריך גז פלפל והזעיק כח גיבוי. גם הוא וב' נפגעו מהגז והתרחקו מהניידת ולפתע הבחינו כי הנאשם כבר אינו בניידת. כוחות גיבוי שהגיעו למקום מצאו את הנאשם כשהוא אזוק בביתו, הוציאו אותו והכניסו אותו לניידת. ביחס לשפיכת המשקה על ב' העד אישר בחקירתו הנגדית, כי ייתכן שהמשקה נשפך על ב' בטעות בשל כך שב' הושיט את היד והנאשם הדף את ב' עם ידו, אך אמר שאינו זוכר. עוד הבהיר העד כי הנשיכה, הבעיטה והיריקה אירעו כולם לפני השימוש בגז פלפל על ידי ב'.

6. ב' שירת במועד האירוע כסייר בתחנת בית שמש. תיאר כי באותו מועד טיפל בהרבה אירועי רעש, ואירוע זה התקבל כתלונה חוזרת באותו הערב. ב' התקשה לזכור בעדותו את פרטי האירוע. הוא זכר שראה את הנאשם עם כוס שקופה בידו מתנדנד ונראה שיכור, דבר שהעלה בו יסוד לחשוד בנאשם שהוא הפר או עלול להפר את שלום הציבור. הנאשם היה לבדו ובמרחק ממנו היו עוד אנשים. הוא שוחח עם הנאשם והשיחה הייתה לא נעימה, הנאשם קילל אותו ודחף אותו ברגע שבו ניסה לשפוך את האלכוהול. הוא הודיע לנאשם על מעצרו, הנאשם התנגד למעצר ולא אפשר לאזוק אותו, צעק וקרא לאמו. הגיעו אנשים רבים לקרבת הניידת ונוצרה המולה. תוך כדי הניסיונות להכניס את הנאשם לניידת הנאשם נשך אותו בידו, בעט בו "מתחת לחגורה" ובשלב כלשהו האנשים שהיו במקום הצליחו להרחיק אותו מהנאשם והוא איבד את האחיזה בו. בלית ברירה הוא השתמש בגז ולחץ על לחצן מצוקה כדי לקרוא לתגבור. לדבריו, הנאשם לא ממש ישב בתוך הניידת תוך כדי ניסיון המעצר אלא רק "חצי ישב", כלשונו.

לאחר שהתברר כי העד לא זכר מה היה סדר האירועים, הוגשו הודעתו והזכ"ד שערך. בחקירה נגדית נשאל האם פעל לפי הכללים הקבועים בפקודת המטה הארצי 12.01.09 בעניין סמכות תפיסה והשמדה של משקה משכר, ואמר שתמיד פועל על פי הכללים, אולם התקשה לזכור את נסיבות המקרה הקונקרטי. לדבריו, עצר את הנאשם ולא הסתפק בעיכוב מאחר ומדובר בתקיפת שוטר. העד הכחיש כי כאשר הגיעו לתחנת המשטרה קילל את הנאשם וסטר לו.

התמונות שהוגשו כמתיימרות לתעד את סימני הנשיכה על זרועו של העד (2/ת) הודפסו בשחור-לבן ולא ניתן להבחין בהן, בין אם בשל כך ובין מטעם אחר, בסימנים כאמור.

7. בדו"ח הפעולה שערך ב' (6/ת) נכתב כי הגיע למקום וראה קבוצת נערים. נאמר לו שהמסיבה הסתיימה, והוא ראה את הנאשם צועד לכיוון הבית. הנאשם נראה שיכור והחזיק בידו כוס עם משקה. הוא ניגש אליו ושאלה מה הוא עושה כאן ומה הוא שותה. הנאשם התעצבן ואמר לו "מי אתה בכלל, עוף מפה". הוא ביקש לשפוך את המשקה והושיט את ידו לכיוון הכוס. הנאשם הדף אותו עם ידו לכיוון החזה שלו. הוא אמר לנאשם שתקף שוטר והודיע לו על מעצרו, לאחר מכן משך את הכוס, הוציא אותה מידו ושפך את תוכנה על הקרקע. הוא וא' ניסו להוביל את הנאשם לניידת, אך הנאשם התנגד, משך את ידיו ולא אפשר לאזוק אותו. בדרך לניידת הנאשם התחיל לצעוק וקרא לאמו. כעבור מספר דקות אמו של הנאשם יחד עם נערים נוספים רצו לעברו, צעקו וקיללו וביקשו שישחרר את הנאשם.

הם נצמדו אל ב' וחלקם התחילו למשוך את הנאשם. הוא ביקש מהם מספר פעמים להתרחק והם לא שעו לבקשתו. הוא החזיק את הנאשם בחולצה כדי שלא יברח אך הנערים דחפו אותו ומשכו את הנאשם. א' הצליח לאזוק את הנאשם ותוך כדי כך הנאשם ירק בפניו. בשלב כלשהו הנערים שהיו במקום הצליחו לנתק את אחיזתו בנאשם. הוא הוציא גז והזהיר את הנוכחים שיתרחקו ממנו ויפסיקו לדחוף. כל האנשים מסביבו צעקו קיללו ואיימו, ותוך כדי כך הנאשם נתן לו מכות: מכה ביד שמאל ובעיטה באשכים. לאחר שהנאשם כבר לא היה בידיו הוא עשה שימוש בגז כדי להשתחרר, ומחמת המכות שספג והגז שפיזר, לא הצליח לתפקד והתרחק מהניידת. הוא ראה כמה נערים שצועקים וצועקים שהגיעו למקום מצאו אותו בבית וסייעו לו להביא אותו לתחנה. תוך כדי האירוע הנוכחים במקום איימו עליו.

8. בהודעתו שנגבתה באותו הלילה (7/ת), חזר ב' על אותם דברים והוסיף, כי הנאשם היה נראה לו קטין כבן 16-17 שנים, וכשהוא פנה אליו, הנאשם התנהג בצורה אגרסיבית ומאיימת. בהודעה נאמר כי כשהוביל את הנאשם לניידת, הנאשם ניסה לנגוח בו מספר פעמים, נשך אותו ביד שמאל, ירק בפניו של א', וגם לאחר שנאזק הכה את ב' עם הידיים אזוקות. אמו של הנאשם ניסתה למשוך את הנאשם ולהבריח אותו, והנערים שעמדו שם לא אפשרו לו להכניס את הנאשם לניידת. הם הצליחו למשוך את הנאשם עד שאיבד עליו שליטה. הוא הוציא גז פלפל וביקש מכולם להתרחק פן יעשה בו שימוש. בשלב זה הנאשם בעט בו באשכיו, ואז הוא השפריץ את הגז. כשהיו בתחנה הנאשם התחיל לבכות, ביקש ממנו סליחה ואמר שטעה ושכאב לו על אמו.

9. רס"ר דני מושקוביץ הגיע למקום האירוע לאחר שהוזעק על ידי ב'. כשהגיע למקום נאמר לו שחשוד שנעצר מסתתר בתוך הבית. הוא נכנס לבית יחד עם שוטר נוסף וקצין ועשו סריקות עד שהקצין הודיע שהנאשם נמצא עמו. הם ליוו את הנאשם לניידת בתוך המולת אנשים שצעקו. הנאשם סירב להכניס את רגליו לניידת והזיז אותן ימינה ושמאלה, עד שהשוטרים נאלצו להשתמש בכח כדי להכניס את רגליו.

10. פקד סאלח אל דין חאג' - יחיא העיד כי ביום האירוע שימש קצין תורן בתחנת בית שמש וקיבל דיווח על חשד לתקיפת שוטר וברחה של עצור. הוא הגיע למקום האירוע שם פגש בשוטר שהיה במקום ואשר הצביע על הבית אליו ברח העצור. הוא ביצע סריקות והנאשם לא אותר בתוך הבית, אלא שביציאתו לכיוון החצר זיהה אדם אזוק בידיו והבין כי מדובר בעצור. העד לא זכר אם השתתף בהכנסתו של הנאשם לתוך הניידת.

11. השוטר ארן אליהו, אשר הודעתו הוגשה בהסכמה, תיאר בהודעה כי הגיע למקום האירוע יחד עם השוטר דני מושקוביץ' והקצין חאג' יחיא בעקבות דיווח על תקיפת שוטרים. במקום האירוע הייתה התקהלות סמוך לסניף קופת חולים. הוא פגש בב', אשר סיפר לו שתקפו אותו, כי ריסס גז פלפל וכי העצור החשוד בתקיפה ברח לכיוון הבית שלו. הוא נכנס יחד עם שני האחרים לבית וערכו סריקות. לאחר כמה דקות הקצין חאג' יחיא אמר להם לצאת, מאחר והוא מצא את העצור שהתחבא במרפסת. הם הוציאו את העצור לניידת ובמקום הייתה התקהלות של אנשים שעמדו במקום וצעקו. השוטרים פינו את האנשים, כדי שאפשר יהיה להעביר את העצור, ולאחר שהאנשים התפזרו הם עזבו את המקום.

12. בתחילת הודעתו של הנאשם במשטרה (ת/1) נכתב כי נודף ממנו ריח חלש של אלכוהול. הנאשם אמר בהודעתו, כי באותו יום נחגג יום ההולדת של אחותו, לפתע הגיע ב' עם שוטר נוסף ואמר לו לשפוך את הכוס שהחזיק, שהיה בה מעט וודקה. הוא התכוון לשתות את הכוס וב' דחף לו את הכוס לתוך הפנים. אמו ואביו הגיעו למקום האירוע, הוא ראה את אמו בוכה והתחיל להשתולל במקום, אך לא נגע באיש. בשלב זה ב' ריסס גז מדמיע. הוא רץ הביתה על מנת להביא חלב ומים עבירו ועבור אמו, ואז אצקו אותו בידיים וברגלים, הקצין דחף אותו בכח לניידת לחץ על ידו והוא נחנק בתוך הניידת. כשהגיעו לתחנה ב' קילל אותו ונתן לו סטירה. הנאשם אמר שאם פגע במישהו ואם פעל מתוך כעס, הוא מבקש סליחה ומצטער. לדבריו, שתי כוסות של וודקה רד בול ולא היה שכיור. הוא ביקש לשתות את האלכוהול שנותר בכוס במקום לשפוך אותו וב' נתן לו מכה ליד שבה היה הכוס, ומבהלה, מאחר ולא הבין מה קורה, הזיז את ידו וחלק קטן מהמשקה נשפך על ב'. הנאשם אמר שאינו מאמין שאמר לשוטר לעוף ואינו מאמין שדחף את השוטר בחזה, אך ייתכן שכעס, ואין מקום לשפוט אותו בשעת כעס. הנאשם אמר שייתכן שדחף את ב' על מנת שיזוז כי ראה את אמו מרוססת בגז פלפל. כשברח מהשוטרים זה היה לכיוון הבית כדי להביא חלב. הנאשם אמר כי התנגד למעצרו מאחר ולא רצה לראות את אמו בוכה, והשיב כי ירק לשוטר א' בפניו בלי כוונה, כאשר השתעל וקינח את אפו לאחר שנפגע מהגז המדמיע. הנאשם אמר כי אינו זוכר שירק על השוטר טרם ריסוס הגז, ובאשר לנשיכה אמר שהשוטר תפס אותו ביד חזק ולא שחרר. הוא צעק לו שישחרר והשוטר לא שמע, לכן נתן לו מכה עם הפה וייתכן כי השן פגעה בו. לשאלה מדוע בעט באשכיו של השוטר אמר שביקש ממנו סליחה, לחץ את ידו והודה בטעותו. הנאשם לא זכר אם קילל את השוטר ואמר שגם אם כן, זה לא היה בכוונה.

13. הנאשם פתח את עדותו בבית המשפט בכך שאינו זוכר את הדברים במדויק. לדבריו, היה עם כוס שתייה חד פעמית בידו, שני שוטרים הגיעו אליו, הורו לו לעצור ואחד מהם שפך לו את המשקה. הוא התנגד וזז. השוטר שלח אליו יד וייתכן שחלק מהשתייה נשפך כתוצאה מכך. השוטר הודיע לו שהוא חשוד בתקיפת שוטר והחל "בלאגן". כולם הגיעו למקום ובהם גם אמו שבכתה. השוטר שלף גז מדמיע ואמר לכולם ללכת אחורה, ריסס את הגז המדמיע לתוך פניו ונחנק את כולם. הנאשם לא זכר האם נשך את ידו של ב' אך אמר שכשהיו בתחנה ב' סטר לו, דחף וקילל אותו. הוא נעצר לראשונה בחייו וכאשר נגבתה הודעתו הובטח לו שאם יודה הוא ישוחרר. הוא בכה, היה מבוהל וחשב על אמו. לדבריו לא ברח מהשוטרים אלא הלך להביא לאמו חלב, לאחר שנפגעה מהגז המדמיע, והתכוון לחזור לשוטרים. ביחס ליריקה, אמר שהיא לא הייתה מכוונת, אלא שהוא השתעל וירק כתוצאה מהגז המדמיע. עוד אמר כי ייתכן שלאחר ריסוס הגז המדמיע לא היה לו אוויר ולכן הוא השתולל. לדבריו, לאחר שהודע לו על מעצרו השוטרים לא הצליחו להכניס אותו לניידת מאחר ובמקום היו המולה וצעקות, ואז נעשה שימוש בגז המדמיע. הנאשם כפר בכך שהשוטר שאל אותו מה יש בכוס, וממילא בכך שהוא השיב לו. הנאשם לא זכר האם כאשר פגש בשוטר קרא לחבריו וביקש כי יזעיקו את אמו, לא זכר האם דחף את השוטר כאשר זה ביקש לשפוך את תוכן הכוס ולא זכר אם היה שכיור, אם כי אמר שאף פעם אינו מאבד שליטה כששותה אלכוהול. בנוסף, הנאשם לא זכר האם ירק לפניו של השוטר, האם נשך את השוטר והאם השתולל כשהיה בדרכו לניידת. במהלך חקירתו הנגדית טען הנאשם כי אינו זוכר דבר ממה שאירע לאחר ריסוס הגז המדמיע למעט צעקות.

14. אמו של הנאשם תיארה כי ביום האירוע נערכה מסיבת יום ההולדת של בתה והיא הייתה בחצר הבית. לפתע שמעה צעקות לפיהן בנה נעצר. היא רצה לכיוון השוטר וצעקה כי זה בנה וביקשה לדעת מה אירע. הנאשם ישב בתוך הניידת, כשהדלת פתוחה והוא אזוק בידי. היא חיבקה אותו והוא אמר לה שלא עשה דבר. היא ביקשה

מהשוטר לשחרר את הנאשם והשוטר אמר לה כי עליו להוביל את הנאשם לתחנה. למקום החלו להגיע אנשים והשוטר ביקש מכולם לזוז אחורה, על מנת שהוא ישחרר את הנאשם. היא אמרה לכולם לזוז אחורה וברגע שכולם התרחקו לפתע השוטר ריסס לכיוונה ולכיוון פנים הניידת גז מדמיע. הנאשם יצא מהניידת ושכנים החלו לצעוק שיביאו חלב. היא רצה לכיוון הבית והנאשם רץ אחריה, הוציא חלב ושפך על פניה. דקה אחת לאחר מכן השוטרים הגיעו אחריהם ותפסו את הנאשם במטבח המצוי בכניסה לבית. היא ניסתה להרגיע את השוטרים. למקום הגיעו ניידות נוספות והשוטרים אמרו לה כי הם לוקחים את בנה לחקירה ויחזירו אותו. לדבריה, כשהגיעה לניידת הנאשם ישב בפנים אזוק ובוכה, שללה כי הנאשם התפרע או בעט באשכיו של השוטר, ולא ראתה תקיפה כלשהי מצד הנאשם.

דין והכרעה

15. ניכר כי א' זכר את האירוע היטב, לא ביקש להעצימו ותיאר את שחוזה וזכר. אני מקבלת את עדותו באופן מלא וניתן לקבוע על פיה ממצאים.

א' וב' תיארו חלקים מהתרחשות באופן מעט שונה, ואולם לא מצאתי כי מדובר בפערים משמעותיים המעיבים על משקל עדותו של א', בפרט לנוכח המשקל שניתן לעדותו של ב'. ביחס לשפיכת המשקה על ב', א' אישר כי ייתכן שהמשקה נשפך על ב' בטעות, וייתכן שמה שהוא הסיק שהיה תנועה של שפיכת תוכן הכוס על ב' על ידי הנאשם, היה למעשה תנועת דחיפה, שגם הנאשם אישר בהודעתו שעשה אותה.

אמנם, א' לא ראה בעצמו את הנשיכה והבעיטה של הנאשם בב', ואולם הוא העיד על כך שב' צעק מכאב ואמר שהנאשם בעט בו, ואף הבחין בסימן הנשיכה על ידו של ב' לאחר שב' צעק כי הנאשם נשך אותו. מדובר בדברים שהם בגדר אמרת קורבן אלימות שנאמרה ממש בשעת המעשה תוך כדי ביצועו, ועל כן קבילים כחריג לכלל הפוסל עדות שמיעה.

16. ב' זכר את עצם קיומו של האירוע לרבות העובדה שעשה שימוש בגז מדמיע, אך פרטי האירוע לא היו זכורים לו במדויק ולכן הוגשו דו"ח הפעולה שערך וההודעה שמסר במשטרה. דא עקא שגם מאלה קשה לחלץ גרסה שניתן יהיה לקבוע על פיה, כשלעצמה, ממצאים. כך למשל, תיאור המכות שהכה אותו הנאשם בדו"ח הפעולה שערך שונה מתיאור המכות בהודעתו, ועדותו במשפט לא סיעה לברר עניין זה. בנוסף, באמרותיו הכתובות העד מסר תיאור ממנו עולה כי הוא וא' לא הצליחו להכניס את הנאשם לניידת, בעוד שמעדותו של א', ואף מעדותה של אם הנאשם עולה, כי לאחר שנאזק הנאשם הוכנס לתוך הניידת. הסברו של ב' בעדותו במשפט לפיו הנאשם "חצי ישב" אינו מניח את הדעת. לנוכח העובדה כי ב' לא זכר את האירועים ומשעה שלא ניתן לקבוע בוודאות, אף לא מתוך האמרות הכתובות שערך את סדר ההתרחשויות שעליו העיד ב', יינתן לעדותו ולאמרותיו משקל נמוך בלבד, ולא ייקבעו כל ממצאים המבוססים על דבריו, אלא אם תהיה להם תמיכה ראייתית ממקור אחר.

17. אני מקבלת גם את עדותם של השוטרים סאלח אל דין חאג' יחיא ודני מושקוביץ'. העובדה שדני מושקוביץ' לא כתב בדו"ח הפעולה כי הנאשם סירב להכניס את רגליו לתוך הניידת לאחר שנעצר בשנית ואמר זאת רק כשנגבתה הודעתו אינה מפחיתה מן המשקל של עדותו. לא הייתה מחלוקת על משקל אמרתו של השוטר ארן אליהן, ועל כן גם היא מתקבלת במלואה.

18. מנגד, קשה לקבל את עדות הנאשם שסתר פרטים שאמר בהודעתו במשטרה, טען כי אמר את הדברים לאחר שהובטח לו שאם יודה ישוחרר, ובשעה שההודעה הוגשה בהסכמה ללא חקירת השוטרת שגבתה אותה, וממילא מבלי שטענה כזו הוטחה בה והתאפשר לה להגיב לה. בעדותו במשטרה אמר שהשוטר דחף לו את הכוס לפניו. עובדה זו אינה עולה בקנה אחד עם טענתו במשפט כי לא נרטב מהמשקה והוא לא נשפך עליו (עמ' 29 שורה 4).

הנאשם לא זכר הרבה מהאירוע אך בחינת עדותו באופן מדויקדק מלמדת כי הוא למעשה טען שכאשר השוטר הגיע אליו הוא שפך לו את כוס המשקה, ומיד נעצר (עמ' 30 שורה 12) אם כי בהמשך אמר שהוחלט על מעצרו בעקבות הרעש (עמ' 30 שורה 23). הנאשם אמנם טען כי הודה מאחר והשוטרים לחצו עליו (עמ' 31 שורה 21), ואולם בהמשך אמר כי כל מה שאמר במשטרה הוא נכון (עמ' 31 שורה 16). בעניין זה ניסה הנאשם להלך בין הטיפות ובשל כך גרסתו השתנתה שוב ושוב אפילו תוך כדי העדות בבית המשפט. לפרקים במהלך עדותו דבק הנאשם בגרסתו במשטרה ואולם כאשר הרגיש שהדבר מסבך אותו בחקירה נגדית שב וחזר על כך שהבטיחו לו שישוחרר אם יודה (ראו למשל עמ' 33 שורות 10-18). מכל מקום, בדבריו במשטרה הנאשם לא כפר במעשי האלימות שיוחסו לו כלפי ב', ומתוך אמרתו עולה ראשית הודיה בהם ואף חרטה על ביצועם.

19. הגם שדברי אמו של הנאשם בעדותה עשו רושם שקול ומתון, מתוך עדותה עלו סתירות לראיות האחרות שהתקבלו- כך לא ניתן לקבל את טענתה כי כשביקשה מההמון שצר על הניידת להתרחק, האנשים שנאספו התרחקו בעקבות בקשתה (עמ' 38 שורות 23-24), עובדה הנסתרת מתוך עדותו של א'. בנוסף, דבריה לפיהם כאשר היא והנאשם רצו מכיוון הניידת לכיוון הבית השוטרים הגיעו כעבור רגעים ספורים ועצרו את הנאשם במטבח שבכניסת הבית אינם עולים בקנה אחד עם דברי השוטרים המתארים כי נכנסו לבית וערכו סריקות לאיתור הנאשם. מכל מקום, אמו של הנאשם לא הייתה עדה לחלקו הראשון של האירוע, והגיעה למקום רק לאחר שהנאשם כבר ישב כשהוא אזוק בתוך הניידת, ומשכך לעדותה חשיבות פחותה בבחינת השאלות העומדות בלב המחלוקת.

20. הוכח מעבר לספק סביר כי שוטרים הגיעו סמוך לביתו של הנאשם בעקבות תלונות חוזרות על מטרד רעש. השוטר ב' פנה אליו ושאל אותו מה יש לו בכוס והנאשם השיב כי זה לא עניינו. ב' ביקש מהנאשם לשפוך את המשקה שבכוס. הנאשם סירב לשפוך את תוכן הכוס וניסה לשתות את המשקה שנותר בה. ב' הושיט את ידו כדי לקחת את המשקה, הנאשם הסיט את ידו ואגב כך חלק מהמשקה נשפך על ב'. ב' הודיע לנאשם על מעצרו בחשד לתקיפת שוטר. א' אזק את הנאשם וניסה להוביל אותו לניידת. הנאשם ביקש מחבריו לקרוא לאמו והתנגד בכח למעצר. ב' נכנס לניידת עם הנאשם בניסיון להושיבו בתוכה. תוך כדי ההתנגדות למעצר הנאשם ירק על א' נשך את ב' ובעט באשכיו. אנשים שהיו במקום התקבצו סביב הניידת, קיללו את השוטרים וצעקו עליהם בניסיון למלט את הנאשם. אמו של הנאשם ניגשה אף היא לשוטרים וביקשה מהם לשחרר את הנאשם. השוטרים סירבו והיא ניסתה להיכנס בין השוטרים א' וב' כדי להוציא את הנאשם מהניידת. לנוכח האיומים וסירובו של הקהל שהתאסף להתפזר, ב' ריסס גז מדמיע לאחר שהזהיר שיעשה כן וקרא לכח תגבור. האנשים שהיו במקום, לרבות השוטרים עצמם, נפגעו כתוצאה מהשימוש בגז. הנאשם יצא מהניידת, רץ לאזור ביתו והתחבא שם. לאחר שכח התגבור הגיע למקום נערכו סריקות לאיתור הנאשם והוא נמצא ליד הכניסה לביתו.

21. הממצאים העובדתיים שנקבעו מחייבים בחינת שתי שאלות הנוגעות לחוקיות שפיכת תוכנה של כוס המשקה שהחזיק הנאשם וחוקיות מעצרו של הנאשם.

22. חוק המאבק בתופעת השכרות תש"ע-2010 קובע בסעיף 2 את סמכותו של שוטר לתפוס ולשפוך באופן מיידי משקה משכר אם יש לו יסוד סביר להניח כי אדם שותה משקה משכר או כי אדם המחזיק משקה משכר מתכוון לשתותו במקום ציבורי וכי שתיית המשקה המשכר עלולה להביא להפרת הסדר הציבורי או לפגיעה בשלום הציבור או בטחונו. ס"ק (ג) לאותה הוראה מורה כי הוראות לעניין אופן הטיפול במשקה לצורך תפיסתו והשמדתו תיקבענה בנוהלי או בפקודות משטרת ישראל.

23. ב"כ הנאשם הגיש לבית המשפט את פקודות המטה הארצי 12.01.09 בעניין סמכות תפיסה והשמדה של משקה משכר (להלן: "הפקודה"). אין בידי לקבל את הטענה כי השוטר ב' נהג בדרכו כלשהי בניגוד לחוק או לפקודה זאת;

ראשית יש לומר כי במקרה דנן מתקיימת החזקה הקבועה בסעיף 3 לחוק המאבק בתופעת השכרות, לפיה משעה שהנאשם החזיק במשקה משכר בכוס שאינה כלי קיבול סגור, במקום ציבורי-הרחוב הסמוך לחצר ביתו, זמן רב לאחר השעה 21:00, חזקה כי בכוונתו לשתות את המשקה המשכר וכי שתייתו עלולה להביא להפרת הסדר הציבורי. לא זו בלבד שהנאשם לא סתר חזקה זו, אלא שעשה מעשה שהוכיח שבכוונתו לשתות את המשקה שבכוס, כפי שאמר בהודעתו במשטרה ובעדותו בבית המשפט. בנוסף, מתוך ת/4, תמלילי ההתקשרויות למוקד המשטרה ביום האירוע, עולה כי לא רק ששתיית המשקאות המשכרים על ידי הנאשם ואחרים עלולה הייתה להביא להפרת הסדר הציבורי, אלא שהיא הפרה אותו בפועל.

שנית, התקיימו התנאים המפורטים בסעיף 4 לפקודה, שאפשרו לב' להפעיל את שיקול דעתו ולשפוך את המשקה: הנאשם נראה צעיר ואמנם היה צעיר, אף אם לא קטין; הגם שמדובר היה בכמות קטנה יחסית של משקה, הוא החזיק את המשקה בכוס ממנה לגם ולא בכלי קיבול סגור; הנאשם לא התנהג באופן הולם וכאשר השוטר פנה אליו ושאל אותו לפשר המשקה שמחזיק בידו הנאשם השיב בגסות ובחוצפה ולא אפשר לשוטר לברר מה פשרו של המשקה; מדובר היה בשעת לילה מאוחרת ובאזור מגורים שתושביו התלוננו שוב במשטרה זמן קצר קודם לכן על הפרת הסדר הציבורי בו.

אני מתקשה אף לקבל את הטענה כי ב' לא פעל על פי הכללים הקבועים בסעיף 5 לפקודה- הוא הגיע למקום בניידת ולבוש מדים באופן שברור היה כי מדובר בשוטר. ב' ניסה לפנות אל הנאשם ולשוחח עמו בנוגע למשקה שהחזיק בידו ואולם תשובתו של הנאשם "זה לא עניינך" והתנהגותו כפי שתוארה על ידי א', לא אפשרה לב' להשלים את ההסבר הנדרש בדבר מהות המעשה. משכך מקובלת עלי החלטתו להורות לנאשם לשפוך את המשקה מהכוס שהחזיק, ומקובלת אף החלטתו של ב' לתפוס את הכוס משעה שנוכח לדעת שהנאשם מסרב לשפוך את תוכנה.

24. עד לשלב זה השוטר ב' מילא את תפקידו על פי החוק (ראו למשל סעיף 5(1) לפקודת המשטרה [נוסח חדש] תשל"א-1971), ומעשיו של הנאשם עד לרגע שפיכת תכולת הכוס, מבססים, מעל לכל ספק, עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

25. אשר להמשך האירוע, לא ניתן לקבוע במידה הנדרשת בפלילים כי בשלב שפיכת המשקה או מיד לאחריו הנאשם דחף את ב'. עובדה זו לא עולה בצורה חד משמעית מעדותו של א', וכאמור, לא ניתן היה לקבוע ממצא שכזה על בסיס אמרות החוץ של ב' בלבד. מכל מקום, ואף אם ניתן היה לקבוע כי הנאשם דחף את ב', ספק אם הדבר היה מקים סמכות מעצר לב', שכן סעיף 23 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים) התשנ"ו-1996 הקובע

את סמכות המעצר בלא צו על ידי שוטר, מורה בסעיף קטן (ג): **"לא יעצר אדם לפי סעיף זה אם ניתן להסתפק בעיכוב"**. הסברו של ב' לפיו, מרגע שמדובר בתקיפה קמה סמכות מעצר (עמ' 22 שורות 1 ואילך), אינו עולה בקנה אחד עם הוראת החוק. אשר על כן עולה ספק בנוגע לחוקיות מעצרו של הנאשם.

26. משעה שאין מדובר במעצר חוקי, קמה לנאשם זכות להתנגד למעצרו, אולם זכות זו צריכה להיות מיושמת באופן סביר, כפי שנקבע בע"פ (חיפה) 303444-12-13 **יואב בליקוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 6.3.14):

"הזכות להתנגד לחיפוש בלתי חוקי כמוה זכות להתנגד למעצר בלתי חוקי והיא פועל יוצא מקיומה של זכות היסוד של כל אדם לכבודו וחירותו, לרבות לפרטיות ולשלמות גופו. הזכות להתנגדות בשני המקרים מוגבלת ל'מעשה' שאינו חורג מהסבירות, ההיגיון והשכל הישר."

מעשיו של הנאשם, שכללו יריקה בפניו של א', בעיטה באשכיו של ב' ונשיכתו בידו, והכל עוד טרם נעשה שימוש על ידי ב' בגז מדמיע, אלא לנוכח ניסיון לאזוק את ידיו של הנאשם, חצו את הגבול המפריד בין התנגדות לגיטימית להתנגדות אלימה המקימה עבירה פלילית, וחרגו חריגה מובהקת מן הסביר. הדברים נאמרים ביתר שאת שעה שאת הנאשם סבבו אנשים רבים, העולים במספרם על מספר השוטרים שניסו לבצע את המעצר, ואשר ניסו לסייע לנאשם ולמנוע מהשוטרים לעצור אותו.

עם זאת, לנוכח העובדה כי אין מדובר במעצר חוקי, אין מתקיימת הנסיבה לפיה "התקיפה קשורה למילוי תפקידו כחוק" שבעבירת תקיפת השוטר, ומעשיו של הנאשם מבססים עבירת תקיפה סתם בלבד (ראו ע"פ 229/57 **עבד אל מג'יד אל נקיב נ' היועץ המשפטי לממשלה** (פ"ד יב, 850); ע"פ 48/58 **היועץ המשפטי נ' תאופיק זיאד** (פ"ד יב, 1358)).

27. לנוכח האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם מעבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות שיוחסה לו בכתב האישום ומרשיעה אותו בעבירות תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

ניתנה היום, י' סיוון תשע"ז, 04 יוני 2017, במעמד הצדדים